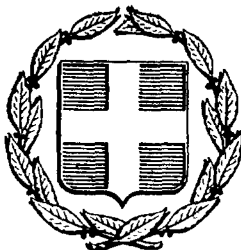

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 207

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 404

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρούντων καλλιτεχνῶν καὶ τεχνικῶν τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Καλλιτέχναι καὶ τεχνικοί, ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Λυρικὴν Σκηνὴν ὑφ' οἱανδήποτε σχέσιν ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας δι' οἱονδήποτε λόγον, πλὴν βαρέος πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἐπισύροντος ποινὴν ἀπολύσεως ἢ καταδίκης των διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 216, 235, 236, 252, 375 καὶ 386 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα ἀδικήματα, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ὡς ἀκολούθως:

Οἱ συμπληρώσαντες τοὐλάχιστον τριετῆ ὑπηρεσίαν ἔστω καὶ διακεκομμένην, ἔχοντες, ὅμως, συνεχῆ ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς λύσεως τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως διετίαν, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὰς ἀποδοχὰς δύο μηνῶν. Διὰ τὴν ὑπὲρ τὴν τριετίαν ὑπηρεσίαν προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀποζημίωσιν ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἡμίσεος μηνὸς δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον ἔτος ὑπηρεσίας, οὐδέποτε ὅμως ἡ ὅλη ἀποζημίωσις δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀποδοχὰς δώδεκα ἐν συνόλῳ μηνῶν.

2. Διὰ τὸν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπολογισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως αἱ μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ τοῦ δικαιούχου λαμβάνονται ἴσαι πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ τῆς τελευταίας διετίας.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως διαρκούσης τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως ὁ ἐπιζῶσας σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ δικαιοῦνται ταύτης καταγεμομένης μεταξύ των κατ' ἴσον λόγον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 4013/1959 καὶ ἡ δι' αὐτοῦ κυρωθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 80/1959 Πρᾶξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καταργοῦνται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1976.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ — **ΚΩΝΣΤ. ΤΡΥΠΑΝΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 405

Περὶ ἱδρύσεως Ἐφορειῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων θεμάτων αὐτῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται Ἐφορεία Ἐναλίων Ἀρχαίων μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ ἁρμοδιότητα ἐκτεινομένην ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Ἐπικρατείας. Αὐτὴ ἀποτελεῖ περιφερειακὴν ὑπηρεσίαν καὶ

ὑπάγεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, ἔχει δὲ τὰς κάτωθι ἁρμοδιότητας:

α) Τὴν ἐντόπισιν καὶ ἔρευναν τῶν διαπιστωθέντων ναυαγίων ἀρχαίων πλοίων, οἰκισμῶν ἢ ἀρχαίων κτισμάτων εὑρισκομένων ἐντὸς τῶν θαλασσῶν, λιμνῶν καὶ ποταμῶν, τὴν μέριμναν διὰ τὴν διασφάλισιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνέλκυσιν ναυαγίων.

β) Τὴν συντήρησιν τῶν ἐναλίων ἀρχαίων.

γ) Τὴν ὀργάνωσιν μουσείων ἐναλίων ἀρχαίων.

δ) Τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἔργου Ἰνστιτούτων Ἐναλίων Δραστηριοτήτων, Ὠκεανογραφικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ἀποστολῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἱδρύεται Ἐφορεία Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀθηνῶν, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα ἐκτεινομένην ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τῆς περιοχῆς τῆς Ἐλευσῖνος καὶ τῆς Μεγαρίδος, πλὴν τῆς περιοχῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τῆς ὑπ' ἀριθ. 9405/1973 κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως προβλεπομένης Ἐφορείας Ἀκροπόλεως, ἧς οἱ ἀρχαιολογικοὶ χῶροι Ὀλυμπιείου καὶ Κεραμεικοῦ προσαρτῶνται εἰς τὴν διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ἱδρυομένην Ἐφορείαν.

2. Ἡ Ἐφορεία Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ Περιφερειακὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως.

3. Ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης τῆς Ἐφορείας Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀττικῆς, ἐχούσης ἕδραν τὰς Ἀθήνας, περιορίζεται ἐπὶ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, πλὴν τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τῆς Ἐλευσῖνος καὶ τῆς Μεγαρίδος.

Ἄρθρον 3.

Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 3 τοῦ Β.Δ. 617/1967 ἁρμοδιότητες τοῦ Τμήματος Α' Συντονισμοῦ τῆς Διευθύνσεως Ξένων Σχολῶν, Ἀνωτάτων Ἱδρυμάτων καὶ Πολιτιστικῶν Σχέσεων καταργοῦνται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ — **ΚΩΝΣΤ. ΤΡΥΠΑΝΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 406

Περὶ ἀναστολῆς λήξεως ἐμπορικῶν μισθώσεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων» καὶ τοῦ Ν.Δ. 52/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Μισθώσεις ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 1230/1972, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 52/1975, ὡς καὶ μισθώσεις λήγουσαι μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1978, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εὑρίσκεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παράτασις δὲν χωρεῖ α) ἐπὶ μισθώσεων, δι' ἃς ἐχώρησε καταγγελία διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 2 περιπτ. α', β' καὶ γ' τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 λόγους, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ ἀποφάσεως διατασσούσης τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου καὶ β) ἐπὶ μισθώσεων ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις διατάσσουσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου λόγῳ κακῆς χρήσεως τούτου, παραβάσεως οὐσιώδους ὅρου τῆς συμβάσεως ἢ ἐκ δυστροπίας καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος.

3. Μέχρι τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, πλὴν τῶν περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν διατάξεων, α) τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 52/1975, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Ν. 294/1976, καὶ β) τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων διὰ τῶν ὁποίων διατάσσεται ἡ ἔξωσις τοῦ μισθωτοῦ ἐκ τοῦ μισθίου λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως εἰς τὰς περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἢ θέλουν μετ' αὐτὴν ἐκδοθῇ, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ μισθώσεων περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1977 νὰ ἐπιδιώξῃ ἅπαξ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, ἀνεξαρτήτως παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 προστίθεται περίπτωσις ὑπὸ στοιχ. δ' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«δ) Αἱ μισθώσεις τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 προβλεπομένων νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων».

Ἄρθρον 4.

Ἡ περίπτωσις α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 52/1975, ἀντικαθίσταται καὶ αὖθις ὡς ἀκολούθως:

«α) Αἱ μισθώσεις εἰς τὰς ὁποίας τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἰκοτροφεῖον, ἰατρεῖον ἢ ἀκτινολογικὸν ἢ χημικὸν ἢ ἐπιστημονικὸν ἐν γένει ἐργαστήριον».

Ἄρθρον 5.

Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Αἱ μισθώσεις ἀκαλύπτων ἐν γένει χώρων, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς χρησιμοποιοῦνται οὗτοι ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν ὑπαιθρίων κινηματογράφων, θεάτρων ἢ ἐπιχειρήσεων ἐκ τῆς φύσεως τῶν ὁποίων καθίσταται ἀδύνατος ἢ ἰδιαζόντως δυσχερὴς αὕτη ἐντὸς κεκαλυμμένων χώρων. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκαλύπτου χώρου δὲν αἴρεται ἐκ τῆς ὑπάρξεως προχείρων ἢ μὴ μονίμων ἢ βοηθητικῶν ἐγκαταστάσεων ἢ κατασκευῶν ἐν γένει. Οἱ ἐπὶ τῶν δωμάτων χῶροι δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκάλυπτοι».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 52/1975, προστίθεται περίπτωσις ὑπὸ στοιχ. στ', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«στ) Αἱ μισθώσεις κυλικείων λειτουργούντων ἐντὸς χώρων δημοτικῶν νεκροταφείων».

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἡ καταγγελία γίνεται ἐγγράφως, τὰ δὲ ἔννομα ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπέρχονται α) διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου λόγον μετὰ τετράμηνον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν μισθωτήν, β) διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς αὐτῆς παραγράφου λόγον μετὰ ὀκτὼ μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν μισθωτήν, γ) διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. γ' λόγον μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν μισθωτήν, δ) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν μετὰ τρεῖς μῆνας, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν μισθωτήν. Αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ τὸ δικαστήριον δύναται, ἐκτιμῶν τὰς κατὰ περίπτωσιν εἰδικὰς συνθήκας, νὰ ἐπιμηκύνῃ τὸν ὡς ἄνω ὁριζόμενον χρόνον ἐπελεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας ἐπὶ τῆς ὑπὸ στοιχ. α' περιπτώσεως μέχρις ὀκτὼ μηνῶν, ἐπὶ τῆς ὑπὸ στοιχ. β' μέχρι δώδεκα μηνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὑπὸ στοιχ. γ' περιπτώσεως μέχρις ὀκτὼ μηνῶν».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων καταγγελιῶν, ὡς καὶ τῶν συνεπείᾳ τούτων ἐκκρεμουσῶν δικῶν, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εὑρίσκεται ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἐν προκειμένῳ ἐπαναλήψεως τῆς καταγγελίας καὶ μὴ θιγομένων τῶν ἐκ ταύτης γεννηθέντων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 7, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 λόγον, ὁ ἐκμισθωτὴς ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἀνακαλέσας ταύτην στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκ νέου καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔναντι τοῦ αὐτοῦ μισθωτοῦ».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐχώρησε καταγγελία διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 λόγον, ἀνακληθεῖσα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εὑρίσκεται ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 8, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«8. Ὁ μισθωτὴς δύναται, μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως ἢ ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρωθῆ ὁ συμβατικὸς χρόνος τῆς μισθώσεως, νὰ καταγγείλῃ ἀζημίως τὴν μίσθωσιν δι' ἐπικειμένην ὑπ' αὐτοῦ χρῆσιν ἰδιοκτήτου ἐπαγγελματικῆς στέγης. Ἡ καταγγελία γίνεται ἐγγράφως, τὰ δὲ ἔννομα ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπέρχονται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐκμισθωτήν. Ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἴσην πρὸς δώδεκα μηνιαῖα μισθώματα, ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας δὲν ἔχῃ ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν δηλωθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἰδιόκτητον ἐπαγγελματικὴν στέγην, τοῦ ἐκμισθωτοῦ δικαιουμένου νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης περαιτέρω θετικῆς ἢ ἀποθετικῆς ζημίας. Αἱ διατάξεις τῶν δευτέρου καὶ τρίτου ἐδαφίων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως».

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως, ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἴσην πρὸς πέντε μὲν τοὐλάχιστον μηνιαῖα μισθώματα διὰ τὸν ἐν παρ. 2 στοιχ. α' τοῦ ἄρθρου 5 λόγον, πρὸς ἓξ δὲ τοὐλάχιστον μηνιαῖα μισθώματα διὰ τὸν ἐν παρ. 2 στοιχ. γ' τοῦ ἄρθρου 5 λόγον. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἀποζημίωσις δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου αἱ δαπάναι τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ ἢ αἱ κατὰ περίπτωσιν εἰδικαὶ συνθῆκαι δικαιολογοῦν τοιαύτην ηὐξημένην ἀποζημίωσιν».

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 λόγον, ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση πρὸς ὀκτὼ μηνιαῖα μισθώματα, δυναμένη νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου αἱ δαπάναι τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ ἢ αἱ κατὰ περίπτωσιν εἰδικαὶ συνθῆκαι δικαιολογοῦν τοιαύτην ηὐξημένην ἀποζημίωσιν. Ἐὰν ἡ ἀσκηθησομένη ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχείρησις εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ μισθωτοῦ, ἢ ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου ἤθελεν ἀσκηθῆ τοιαύτη, ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση πρὸς δέκα ἓξ μηνιαῖα μισθώματα, ἐκτὸς ἐὰν ὁμοία ἐπιχείρησις ἠσκεῖτο ἤδη πρὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους, ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 2 στοιχ. β' ἀναφερομένων προσώπων, ὅτε καταβάλλεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς ὀκτὼ μηνιαῖα μισθώματα. Ἐν συνδρομῇ πλειόνων ἐκ τῶν εἰς τὴν παροῦσαν παράγραφον προβλεπομένων λόγων, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ ἀποζημίωσις τοῦ μισθωτοῦ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ της τὸ ποσὸν εἴκοσι τεσσάρων μισθωμάτων».

Ἄρθρον 12.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ μισθωτοῦ, α) ἴσην πρὸς δώδεκα μηνιαῖα μισθώματα ἐάν, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 2 στοιχ. α' τοῦ ἄρθρου 5 δὲν προβῇ εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν θεμελιώσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τῆς παρ. 2 στοιχ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, δὲν προβῇ εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐπισκευῶν, διαρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων τοῦ μισθίου, καὶ β) ἴσην πρὸς δέκα ἓξ μηνιαῖα μισθώματα, ἐὰν εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β' περίπτωσιν τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5, δὲν χρησιμοποιήσῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεώς του, ἢ ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπ' αὐτῆς ἐκμισθώσῃ ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παραχωρήσῃ πρὸς τρίτον τὴν χρῆσιν ἄνευ σπουδαίου λόγου.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης περαιτέρω θετικῆς ἢ ἀποθετικῆς ζημίας».

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων καταγγελιῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένη ἀποζημίωσις δὲν κατεξλήθη καὶ δὲν ἐξεδόθη εἰς πρῶτον βαθμὸν δικαστικὴ ἀπόφασις προσδιορίζουσα τὸ ὕψος τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται, αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, νὰ κηρύξῃ ἄκυρον τὴν καταγγελίαν διὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 λόγον, ἐὰν ἤθελε κρίνει ὅτι αὕτη ἠσκήθη καταχρηστικῶς, ἰδίᾳ δὲ ἐὰν ἠσκήθη ὑπὸ προσώπου μὴ δυναμένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐκ τῆς προσωπικῆς τούτου καταστάσεως, τῆς τυχὸν μέχρι τῆς καταγγελίας ἐπαγγελματικῆς ἐνασχολήσεώς του καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει συνθηκῶν νὰ ἰδιοχρησιμοποιήσῃ τὸ μίσθιον.

2. Ἐν ἀποδοχῇ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἰτήσεως, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐπανεγκατάστασιν τοῦ

μισθωτοῦ, ὅστις ἔχει ἔναντι τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀγωγὴν πρὸς ἀποκατάστασιν πάσης θετικῆς ἢ ἀποθετικῆς ζημίας.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς πρῶτον βαθμὸν δικῶν.

Ἄρθρον 15.

Συμφωνίαι γενόμεναι μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ Ν. 52/1975 περὶ καθορισμοῦ ὑπὸ τῶν μερῶν τοῦ χρόνου διαρκείας τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 τοῦ παρόντος μισθώσεων, τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τῶν μισθώσεων τούτων μισθώματος, ὡς καὶ περὶ ρυθμίσεως ἑτέρων ὅρων τῆς μισθώσεως διατηροῦνται ἐν ἰσχύι.

Ἄρθρον 16.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει διένεξις, ἀνακύπτουσα ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι μισθώσεων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 647 ἕως 662 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας. Τὸ δικαστήριον τοῦτο, δικάζον κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, καθίσταται ἁρμόδιον καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀγωγῶν περὶ καταβολῆς ὀφειλομένων μισθωμάτων».

Ἄρθρον 17.

Ἡ περίπτωσις γ΄ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Αἱ μισθώσεις ἐκπαιδευτηρίων ἐν γένει».

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 582

Περὶ τελέσεως ἐτησίας ἐμποροπανηγύρεως ἐν τῷ Δήμῳ Κομοτηνῆς (Ν. Ροδόπης).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὸ ἄρθρον 43 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος.

β) Τὸ ἄρθρον 3 παρ. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3070/54 Ν. Δ/τος (ΦΕΚ 240/9.10.54) «περὶ ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου».

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 134/1976 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Δήμου Κομοτηνῆς «περὶ τελέσεως ἐτησίας ἐμποροπανηγύρεως εἰς Κομοτηνήν».

δ) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 130327/15.5.1976, 112950/8.6.1976 καὶ 113025/17.6.76 ἔγγραφα τῆς Νομαρχίας Ροδόπης.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 493/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ὅπως τελῆται κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 20—30 Σεπτεμβρίου ἐμποροπανήγυρις ἐν τῷ Δήμῳ Κομοτηνῆς.

Τόπος τελέσεως ταύτης ὁρίζεται ὁ χῶρος ὁ περικλειόμενος μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἀγχιάλου, Γρατινῆς, Νέας Λεωφόρου καὶ Διοικητηρίου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ